lamisse lada aial, kus úkski ennamiste teise járrele ei kula, ja keige wáhheminne úhhe wátima woóra lapse járrele. Kui se armeto lomokenne núúd ka árrasurreb, sest et úsna ilma abbita olli mahha jánud, eks se ei saaks meie súddamele rángaks koormaks, ehk eks se ei tulleks úsna meile surma súúks! Weel on pool pääw ees. Olle hea mees, ja panne agga warsti wankrit walmis, siis jouan kül senna, ja saan enne pimmedat jálle koio."

Senni kui perremees pole nukra melega sedda soido asja toimetas, ja naene ennast kermeste olli ehhitanud, óppetas wanna mees omma minniat sedda ulitsatte teed seál liinas ni selgeste, et piddi ilma ekšimatta selle maia kohta úllesleidma. Nenda se láks ka keik nou móda korda.

Se wanna leśnaene heitis selsammal silmapilkmisel hinge, kui noor perrenaene temma ukśest sisse astus. Kórtsmikkut kutsuti senna. Kúlla naene andis temmale sedda matmisse rahha kátte, mis olli hoolsa melega selle tarwis kasa wótnud, mássis sedda lapsokest, kes súggawaste maggas, temma padja ja tekki sisse, wóttis tedda súllesse ja astus temmaga wankri peále. — Soit koio pole láks ni heaste, et sits, kui ku selgeste tousis, naene omma perre ukse ees olli. Kohhe kui toa sisse astus, húdis temma issa ja mehhe wasto: Waatge, ma toon teile omma illust waikenest tútrekest, kel Maria nimmi on, nenda kui kórrsi túdruk mulle temma nimmet teáda andis. Koggone tee peál temma ei olle silmad egga suud lahti wótnud. Praego wast árkas úlles. Ei sa weel mitte rákida, muido láhháks wissiste omma armast wanna ja noort issa terretama ja tánnama." Sedda útteldes olli noor emma omma lapsokest tekkist ja padjast lahti mássinud, ja toi tedda issa ja mehhe wasto. Olli úks wágga illus ja prik lomoke, kes iggaühhe peále suga láhhitas ja ommad pissokessed kaenlad úllespiddi wálja sirrutas, nago tahtis óólda: Jummal olgo tánnatud,